

ĐỀ BÀI
KỂ VỀ NGÀY
SINH NHẬT
CỦA EM.

Bài làm

Ngày sinh nhật của mình, ai ai cũng muốn được người thân và bạn bè quan tâm, chúc mừng động viên... Bởi vậy, tôi đã rất buồn khi sinh nhật của tôi trùng vào những thi học kì: các bạn bận rộn lắm, chẳng ai đến được đâu. Vậy mà, trong lúc tôi tủi thân nhất, điều tuyệt vời đã xuất hiện.

Sáng hôm ấy, mẹ đánh thức tôi bằng một nụ hôn thật kêu lên má rồi hỏi em xem hôm nay sinh nhật, tôi muốn mẹ mua những thứ gì mời các bạn. Tôi buồn thiu lắc đầu:

– Mai chúng con thi học kì rồi... Chắc các bạn chẳng ai đến đâu. Mẹ không cần mua gì hết!

Mẹ mỉm cười:

– Thế sao được con yêu. Mà con cũng không nên buồn. Sinh nhật của mình con phải vui lên chứ! Hơn nữa, còn có bố mẹ và em Hin cơ mà!

Tôi ôm choàng lấy cổ mẹ:

– Vâng, con cảm ơn mẹ! Nhất định con sẽ học và thi thật tốt để mẹ vui!

Nói là làm. Mẹ đi chợ rồi, tôi lấy sách vở ôn bài. Phải rồi, đâu cứ phải ồn ào náo nhiệt mới là sinh nhật! Chỉ cần những người thân yêu quanh ta là rất hạnh phúc rồi. Nén lại nỗi buồn ban sớm, tôi cặm cụi ôn bài... Cứ thế, một ngày trôi qua, trong đầu tôi chỉ có những bài thơ, phép toán, sự kiện lịch sử...

Buổi tối. Trong bữa ăn, cả nhà tôi nói chuyện rất vui vẻ. Mẹ kể ngày mang thai tôi, mẹ đã bị tôi đạp mạnh như thế nào. Bố thì bồi hồi kể ngày tôi sinh, ông đã trồng một cây bưởi, “chính là cây bưởi trước sân nhà ông đó con! Những lần về quê, con còn bé quá nên không ai chỉ cho con”. Nghe bố nói vậy, tôi nghĩ thầm trong đầu rằng lần tới về quê, tôi sẽ phải quan sát cây bưởi ấy thật kĩ mới được! Bé Hin thì trịnh trọng tuyên bố rằng:

– Nhân dịp sinh nhật chị Bông, em sẽ rửa bát rửa bát giúp chị!

Đang bồi hồi suy nghĩ về cây bưởi “của mình”, nghe Hin nói vậy tôi bật cười, bố mẹ cũng lắc đầu cười vang nhìn bé.

Bữa cơm đã xong, mẹ mang ra bàn một chiếc bánh gatô, giục tôi cầm nến với mẹ. Tự nhiên tôi lại thấy buồn. Nhìn chiếc bánh, tôi nghĩ đến sinh nhật những năm trước, bạn bè cầm tay nhau chạy vòng quanh chiếc bánh ga tô hát bài “Chúc mừng sinh nhật” cho tôi thổi nến... Còn năm nay... Nhưng không muốn cả nhà buồn, tôi cũng gượng cười thấp nến. Bỏ tắt điện, bố mẹ và Hin vừa vỗ tay vừa hát “Mừng ngày sinh nhật của Bông! Mừng ngày sinh nhật của Bông...”. Chiếc bánh được cắt, tôi và Hin bày trò chơi châm bánh kem vào mũi bố mẹ. Cả nhà trêu đùa nhau cười giòn giã. Bất giác, chiếc đồng hồ điểm chuông chín tiếng keng keng. Tôi giật mình nhìn lên. Chà, mọi năm, vào ngày này, cứ khi cái âm thanh ấy vang lên là các bạn lại lục tục xin phép ra về. Năm nay, có lẽ không ai đến thật.

– An ơi!

Tôi giật mình, không tin vào tai mình.

– An An ơi! Bảo An ơi! – Âm thanh này vang lên lộn xộn, nhộn nhạo hơn.

Tim tôi đập thình thịch, tôi đưa mắt nhìn bố mẹ. Bố ngạc nhiên nhìn tôi:

– Kia, các bạn gọi sao con không thưa? Ra mời các bạn vào nhà đi chứ!

Tôi đứng phắt dậy, chạy ào ra cổng. Các bạn ấy đến thật: Bình, Nhung, Hiền, Huy, Dũng... Nhìn thấy em, cả nhóm đồng thanh:

– Chúc mừng sinh nhật!

Nhà tôi lại càng ồn ào, vui vẻ hơn. Thì ra, cũng vì bận ôn thi nên các bạn không có nhiều thời gian chuẩn bị (để đi chọn quà), cũng không thống nhất thời gian sớm được với nhau nên người nọ phải đợi người kia hơi lâu. Dẫu vậy, cuối cùng mọi người cũng đã đến! Nhưng... Tôi giật mình chợt nghĩ đến khi sáng, tôi đã nói với mẹ là không cần mua thức gì hết. Không lẽ mời các bạn chiếc bánh đang dùng dở. Nhưng kia! Tôi thấy bé Hin lon ton bung ra một đĩa bánh kẹo, mẹ tôi đi sau mang rất nhiều hoa quả... Tôi nhìn mẹ đầy biết ơn, còn mẹ chỉ mỉm cười.

Chúng em đã nói chuyện, cười đùa rất vui vẻ. Tuy các bạn không ngồi chơi lâu như những năm trước được. Chủ đề chính là học thi như thế nào, đã ôn hết chưa, khúc khích tự khen nhau là học giỏi, thông minh, sáng dạ!

Các bạn đã về hết, bố mẹ và em Hin giúp tôi dọn dẹp. Cả nhà ưu tiên để em đi nghỉ trước “lấy sức mai đi thi con ạ” nhưng em vẫn muốn ở lại cùng làm với mọi người. Khi hai mẹ con đứng rửa đĩa, em khẽ thì thầm ngượng ngịu vào tai mẹ: “Con cảm ơn mẹ nhé!”. Mẹ khẽ lườm yêu tôi: “Cha bố cô! Lại đi cảm ơn mẹ bao giờ! May mà tôi không nghe cô đấy!”. Tôi chỉ còn biết nũng nịu: “Mẹ...”.

Ngày sinh nhật của tôi đã diễn ra đầy buồn, vui như thế. Ngày đặc biệt ấy đã cho tôi những bài học thấm thía và cảm động về tình bạn, tình cảm gia đình, đặc biệt là tình mẫu tử.